

SOL SOMMARES VISOR.

Dikt af Johnny Roosval.

Linda.

Det var en vintermorgon, mulen och mörk. Den kalla vintern låg i min själ som kväfvande aska öfver sommarens ljus och värme. Med ett bröt solen fram ur molnen och tände ett glöd, som ännu glimmade under askan. Minnena kommo, först försiktigt smygande. Så fattade den ena hågkomsten den andra vid handen, och fler och fler kommo de fram, fladdrande och dansande kring mig i solskenet, som flöt öfver den hvita snön.

Bror Beckman, Op. 8

Poco moderato e con grazia. *mp*

Sång. Lin - da, Lin - da lil - - la på
al - la blom-mor blom-stra-de på

Piano. *p* *molto rit.* *mp a tempo*

Lin - de - löf - ve - lid! Nog mins jag Lin - da lil - - la i
Lin - de - li - dens strand och jag gick kring och kon - stra-de och

mid - - som - mar - tid, i
skref min sorg i sand,

mf

poco rit. *mp* *a tempo*

mid - som-mar - tid, — då al - la lin - dar grön-ska-de vid Lin - de-löf - ve -
och skref i sand; — och skref på al - la sti-gar där: — Lin - da, Lin - da,

f *poco rit.* *mp* *a tempo*

p

led och jag gick där och ön-ska-de, att Lin-da vo-re med,
Li, nog vet du hvem som dig har kär, — Lin-da, Lin-da, Li,

p

f *poco rit.* *mp* *a tempo*

att Lin-da vo-re med, — då so-len såg och
Lin-da, Lin-da, Li. — Och

mf *f* *poco rit.* *a tempo* *mp*

p

glim-ma-de på al - la blom-ster små, — och jämt jag gick och rim-ma-de på

p

mf *f* *p* *rit.*

blå — och trå — och hå — och al-la blomster små — och

mf *f* *p* *rit.*

mp a tempo *p*

skref på grö - na bän - kar - ne, som stå på Lind - å strand — om lil - je - lät - ta

mp a tempo *p*

p

län - kar - ne, som lin - dats om min hand, som

mf *p*

rit. *mp a tempo*

lin - dats om min hand. Lin - da, Lin - da lil - la på Lin - de - lög - ve -

rit. *mp a tempo*

p

lid! Nog mins jag Lin - da lil - la i mid - - - sommar-

p *f*

p

tid.

p

Ett bref.

En kväll gick jag utanför hennes fönster och väntade. Jag såg henne komma fram till rutan, flytta undan blommorna och sluta gardinerna.

Jag var nu nära henne. Och dock så oändligt långt borta.

Förut, då jag varit mycket långt från Linda, hade min längtan kunnat fatta och föra henne till mig. Jag längtade efter att längta så.

Grave.

mp

Jag vil - le snö - ra min rän - sel och fat - ta min van-dringsstaf

mp

och hvis - ka far - väl åt vän-nen, som vän - - tar, som vän - - tar där

mp

vä - gen tar af. Med ro - sen jag fått till min - ne jag vil - le

mp

van-dra hän med läng-tan-de sorg i sin-ne allt — ef - ter vän - nen, ef - ter

mp

vän-nen så vän. Ty jag vill kän-na smär-tan af rö-da

ro-sens tagg, vill kän-na i mitt hjär-ta sor-gens, sor-gens

p *f*

sval-kan-de dagg. Å nog för-står väl vän-nen min

mf

vi-sa, fast den är dum! Men in-gen an-nan för-står den —

Vän-nen min, — var stum!

pp *p* *pp* *ppp*

Skumma tankar.

Linda förnam hvad jag tänkte. Men hon visade mig ej sitt inre såsom
jag mitt. Jag visste intet.
Det var mulna senvinterdagar.

Andante sostenuto.

Å, när jag mins, hur det var, —

— hur det var, — då blir jag så

un - der - lig i sin - ne. Å

9

p vän - nen min, *mf* lyc - kan var full och klar, so - len sken på

mig — och på dig .

f

p Vet du vack - ra - re min - ne ? *mp* Och när jag mins — det,

p *mp*

då blir jag så tung,

fp

p *poco più mosso*

tän - ker tan - kar skum - - - ma: al - drig

p *ppoco più mosso*

mf

me - ra blir som-marn så ung, al - drig sol öf - ver mig och

mf

ritard. **Tempo I.** *p mezza voce*

dig. Men tan-kar-ne de ta - la så

ritard. *p*

dum - - - ma.

ben tenuto

Red. * *p*

Blomman skön.

Solen steg på himlen. Kålen vek ur marken. De borstluggiga tussilago stucko upp sina små ansikten ur dikeskanternas lera, grinande som solvargar. Efter dem kommo sipporna. En dag kom Linda och gaf mig en narcissa.

Allegro moderato e giocoso.

mf
Jag fick en

blom - ma af min vän att sät - ta i min

p
rock, och där sat - te jag

f *p*

*g ändrat från ess.

den, *mf* där sit - ter den än, _____

cre - *scen* - *do* *poco* *a* *poco*

f och jag tänk - te och tänk - te och tän - ker i - gen *p* på _____

al *f* *p*

min vän. *mf* Ty hvit och

mf *mf* *p*

grön _____ är blom - man skön, och vän - nen du, jag vet _____

f

* g1 ändrat från gessl.

p
det be - ty - der som så,

mf att du, *p* att då Ack *ritard.*

f a tempo kä - ra, jag törs in - te sä - gät, men å! *p* du

kan väl för - stå!

Tanke, tanke, flyg!

Vårsolen strålade och värmden. Min längtan höll oss ständigt förenade.

Lento. Con molto discrezione.

pp Tan - ke,

tan - ke, flyg vä-gen du är van till min hjär - te-vän!

mf

pp Tan - - - ke,

mp kä - ra smyg in på hemlig ban, väl du känner den!

rit.

15

p *poco a poco accelerando*

Se - - - dan,

p a tempo *poco a poco accelerando*

p *f*

skyn - da, flyg vä-gen du är van hem - - åt snar i-gen!

f *a tempo*

pp

p

Skyn - da hem - åt snar i - gen.

p

Vid Sölfö färja.

Midsommar närmade sig. Linda var som förr på Sölfö. Och jag vandrade dit, till sundet vid Sölfö färja.

Allegretto.

mf Sol Som-ma-re står vid Sölf-ö sund *f* Båt, kom

mf *f*

båt, hit - åt! *p* Där bor - ta ligger

p

stu - - gan och lin - - - dar-nes rad, och

mf tan - ken far å - stad *p* så lär - ke - lätt och

glad. *p* Det

rit. skym - tar i täp - pan en ljus - gul kläd - ning,

pp *rit.* *mp a tempo*

p a tempo som smy - ger sig vac - kert vid *rit.* hvar - je vänd - ning.

p

*aiss1 ändrat från a1 i analogi med motsvarande takt på sidan 19.

f a tempo

Båt, kom båt, hit - åt!

Sol Som-ma-re står vid Sölf - ö sund_ Båt, kom

båt, hit - åt! Där går hon och

vatt - - nar ro - - - sen röd,

mf där bin - - - der hon *p* lil - je-stän - ge-len

stöd, *p* och hå-ret det blå-ser för

sva - la vin - den - *f* Sol Som - ma - re, Sol

Som - ma - re, *poco più lento* *p* nu står hon un - der

f a tempo

lin - den! Båt, kom båt, hit -

mf

åt! Sol Som-ma-re står vid

f

Sölf-ö sund- Båt, kom båt, hit - åt!

p

Tan-ken för bort så ys - - - ter och ung.

mf *rit.* *p Lento.*

Nu går den till - ba - - ka så tung, tung, tung:

Grave. *p*

Hvem är ro - sen rö - da, hvems är lil - jan ve - ka?

rit. *mf*

Hvem sko - la lind-blommors dof - ter sme - ka? Båt å -

rit. *m. g.* *f a tempo*

p poco più lento

nej — å. — Sol

p poco più lento *p*

Tempo I. (ma più tranquillo)

mf

Som-ma-re vän-de från Sölf - ö sund - Båt, o nej, nej,

f

nej! Han sat-te sig så sorg - sen vid

pp

di - kes-ren. Ett moln kom och skug-ga-de för da - gens

sken. Sol Somma-re, Sol Somma-re,

mf *f*

säg hvar-för grå - ter du? Sjung, sjung,

och lju - set bry - ter väl ur mol - nen å - ter, du!

Sjung, sjung: Båt, kom båt, hit-

åt!

ritard. Tempo I. *m.g.*

Ve dem som veta och intet leta, ty skönare är sjunga i längtan efter det man
kanske aldrig skall hinna, att vandra sitt lif efter det man icke vet!